

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra aetate doctissimum diuersis temporibus missae

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Theodoricus de Pleningen Doctor & Miles auratus Ioanni Reuchlin
Phorcensi S. D. P.

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

HO. REUCHLIN LIBER PRIMVS

FVit hic apud illustrissimum meum principē Alberthū Ducem Saxoniae Venator Vuilhelmus Geis, canē odorum principis tui dono afferēs. Non potui igit̃ doctor̃ praclare tuam dignationem non facere consalutatam. Vtinam tu mei tam memor q̃ ego tui. Scripsisses profecto ad me de musarum tuarum fonte, aut de pōpis illis regiis ac Caesareis Fracofordiae, Agrippinae, & Aquis Grāni nuper in coronatione Romanorum regis Diui Max. æmiliani celebratis, te oratore & me quoq; medicorū minimo p̃sentibus. Quod si quis post hac tam propitius tibi nuncius occurrerit, noli precor si lere, & ad me de Aquis Grāni quid ex uetustate sentias rescribe, principi etiam tuo illustri quem Comitum Germaniae nostrae decus existimo, me commendatū facito. Tu uero meus esto quemadmodū ego tuas. Neq; nouum asperneris militem me Diui Caroli ense cœlitus sacrato percussum, qui & si ex Ventimōtanorū de Vuindsperg familia olim strenuissima, nunc obscurata, nouus resurgere Miles attentauerim, Sum tamē & ero semper tuus, omniumq; doctorum uirorum deditissimus. Vale foelix. Ex Mysna arce Labyrinthea. Die Magdalenes. Anno. M. cccc. lxxxvi.

Andreas Schenck Doctor & Miles Ioanni
Reuchlin Phorcensi. S. D. P.

HAud existimāsē Coloniēsem amicitia aliquo locorum interuallo intercipi aut remitti potuisse, q̃ si ex animo meo euellere uelis opinionē, fac ut aliqñ tuas intuear literas, Ioannes Harscher tui amatissimus defert ad principē tuū orationē a me uenetiis pro pace habitā, illā principi legito interpretatoq;. Si quid barbari incōptiq; in ea inuenies, tua ex officina amici honori consules. Vale. Breui me te uisurū spero, Vxorē tuam mulierem honestissimam meo nomie salutato. Ex Inspruck xx. Februarii. Anno. M. cccc. lxxxviii.

Theodoricus de Pleningen Doctor & Miles auratus
Ioanni Reuchlin Phorcensi. S. D. P.

ACcepi pridie tuas elegatissimas literas eruditissimisq; sententiis plenas, & ut paucis concludam erga Plyniū humanas ac Reuchlino dignas, in qbus mihi summoq; gratularis. Faustūq; ut sit optas, q a diuo Casare nostro clarissio militiae cingulo ornatus. Equestriq; ordini inscript⁹ sum. Addis, & uere quidem, & si

magna sint, facile tñ calura, nisi Homerū aut Ennium aliquē amōte prosequar, qui facta mea (alioquin ut cetera Germanorum præconia quotidie moritura, perpetuæ memoriæ ac immortalitati donet. A mantissime mi Reuchlin q̄ pro tanta tua erga nos humanitate me factaq; mea tātoperē laudas, pii amici officio fungeris, qui amicorum gesta etiam mediocria ob feruentem affectum altius extollere ac clariora reddere conatur. Verum quamuis me non ex merito sed ex tuo affectu quo me prosequeris laudari a te sentiam, tātum munus amici mei si spernerē ingrati animi fore iudicarem, si acceptarem, petulantis superbi ac minime meriti. Tibi igitur qui & iudicio & autoritate inter Germanos polles hoc onus iniungo, ut tibi Plinius tuos ob ueterem consuetudinem nostram, & maxime clarissimum Germanum meum Ioannem Plinium paucis scriptis posteritati commendes. De me quid agendum, quoq; sim dignus tuo iudicio relinquens. Nam tu inter Germanos nostros hodie (uera loquar) Homerus ac Ennius noster merito unus censendus es, Calamo autem tuo singula moderare, ne ob amorem quid de nobis clarius q̄ gesta nostra protestentur scriptum arguatur. Sed quid te admoneo tibi omnia antea uti Homero nostro cognita patent. Facito igitur ut exteri quoq; (nam alio mihi testimonio opus non est) intelligant Pliniorum familiam in amicorum tuorum numero fore. Sed minus te barbarie hac & rustica epistola mea molestarē, nisi te scirem uti amicū excusationes meas paratas præ te ferre. Quod ob principis mei negotia quibus profecto singulis horis obruo literis bonis incumbere non ualeo. Nec me bonarum literarum expertum, sed peritorum uirorum amatorem & admiratorem profiteor, qualem te hodie inter Germanos sine adulatione crede mihi loquor, unicū nosco. Tua igitur humanitate Plinium cum reliqua indocta turba excusato. Tabellarius tuus festinat, quare finem faciam. Tibi polliceor promittoq; te ueterem amicum ex animo meo nunquam deleturum. Illustrissimog; principi meo ex tuis uirtutibus atq; benemeritis diligentissime commédaturum. Vt nam tu mihi adesse posses ut sepius doctum uirum differenterem audirem. Nemo enim quo cum ego uerser præsto est, Vale. M. D. viii. Pridie Nonas februarias.